

Ca o floare vestejită

Ca o floare vestejită, viața fiecărui om
Care pe pământ trăiește, se usucă ca un pom.
Cântărește și măsoară clipa care va veni,
Fiecare clipă zboară și se duce-n veșnicii.

Fericit e omul care se încrede-n Dumnezeu,
Căci acela nu mai moare niciodată, dragul meu.
Clipa trece, clipa vine, clipele se duc în zbor,
Uită-te atent la tine, căci și tu ești trecător.

Dacă vrei cu nemurirea veșnică să te unești,
Dumnezeu dă mîntuirea dacă tu te pocăiești.
Clipa izbăvirii tale a sosit, privește sus.
Clipele se duc la vale, noi rămînem cu Isus.

Țara unde El domnește, este Raiul plin cu flori,
Care nu se vestejește, niciodată nu mai mori.
Dacă pierzi această clipă, s-ar putea să n-o mai ai,
Dacă faci din timp risipă, n-o s-ajungi nicicînd în Rai.

Izbăvirea noastră vine într-o clipă, frăților.
Ca și roiul de albine, vom zbura cu toți spre nor.
Fiecare, fiecare clipă care a venit,
Te va osîndi odată dacă nu te-ai pocăit.

Amin